

[Karen Thurøe Hansen]

det komplet uladsgjærligt at sammenligne kommuner, for der er jo ikke to kommuner, hvor der er ens forhold, og hvor befolkningsunderlaget for både voksne og børns vedkommende er det samme; det vil altid vise sig, at der er nogle uoverensstemmelser.

Jeg vil også lige gøre en bemærkning om Københavns kommune, som jo er udbygget med kommunale klinikker. Det faldende fødselstal vil en skønne dag medføre, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at beskæftige så mange tandlæger, som nu er ansat inden for denne kommune. Hvad vil Københavns kommune gøre? Afskedige disse tandlæger, som jo er offentligt ansat? Hvad vil man gøre med hensyn til børnene, når der ikke er underlag nok? Er det nok, at en kommunalt ansat tandlæge kun behandler 5, 6, 7 børn pr. dag? Praktiserende tandlæger har jo væsentligt mere at bestille i løbet af en dag og udfører et større arbejde.

Men der er som sagt nogle uoverensstemmelser i de forskellige statistikker, som er fremlagt i indenrigsministerens forslag. Jeg vil gerne have, at indenrigsministeren begrundet nærmere, hvorledes sundhedsstyrelsen har kunnet få disse statistikker, når grundlaget ikke helt er til stede.

Det er rigtigt, som hr. Henrik Toft sagde, at børnetandplejen herhjemme, den offentlige tandpleje for de skolepligtige årgange, koster ca. 800 mill. kr. I 1978 udbetaltes der over sygesikringen 600 mill. kr., og patientandelen for de voksne var også 600 mill. kr., altså 1,2 mia kr. Det vil sige, at tandsundheden i Danmark faktisk er baseret på et tal på ca. 2 mia kr. Det er mange penge, og det er til alvorlig overvejelse, hvorledes vi bedst fastholder en ordning, så alle kan blive tilfredse.

Fremskridtspartiets forslag kan det konservative folkeparti ikke gå ind for. Det er jo ikke første gang, fremskridtspartiet fremsætter dette forslag, der er omtrent enslydende med de forrige, men denne gang har noget mere talmateriale end tidligere. Vi kan ikke i en økonomisk stram tid være medvirkende til at gennemføre fremskridtspartiets forslag om at nedlægge de kommunale klinikker og sælge dem til de praktiserende tandlæger. Hvem siger for øvrigt, de praktiserende tandlæger overhovedet vil overtage en sådan kommunal klinik? Det er ressourcespild i højeste grad, og det kan vi ikke medvirke til.

Birthe Nielsen (SF):

Af de tre forslag, vi drøfter her, får det første forslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, ingen rosende ord med fra socialistisk folkeparti, og det fik det heller ikke, da det blev behandlet i 1976; det er vi klart modstandere af.

Venstres forslag er måske knap så ringe som fremskridtspartiets, men alligevel tilgodeser det ikke børnenes tænder på samme måde, som vi fra socialistisk folkeparti mener man skal med hensyn til dispensationerne, som man vil have fuldstændig ophævet. Vi mener, at der lige fra begyndelsen af 1970'erne er nok dokumentation for, at børn får den bedste forebyggende tandpleje i de kommuner, hvor man har kommunal tandpleje.

Derfor vil jeg vende mig til regeringens forslag, som siger på den ene side og på den anden side. Man har jo, allerede da loven blev vedtaget, haft flere drøftelser om tandplejen i kommunerne, og jeg synes, at regeringen nu hopper fra det ene ben til det andet. Først går man ind for den kommunale tandpleje, og man har én gang givet dispensation, og man har en masse dokumenterede undersøgelser, der viser, at børnene får den bedste forebyggende tandpleje i de kommunale klinikker. Så siger man nu, til trods for dette, at man på grund af nogle spareplaner og et latterligt beløb på 80 mill. kr. på landsplan igen vil give dispensationer. Det vil vi fra SFs side ikke være med til. Vi mener ikke, at man skal spare, når det drejer sig om børns sundhed, fordi Kommunernes Landsforening er kommet med et sparekatalog i anledning af beslutningen om, at kommunernes udgifter ikke må stige ret meget i år og til næste år. De kommuner, som har haft dispensation, og som stadig væk har det indtil 1981, har haft gode muligheder for at opbygge de kommunale tandklinikker, og det kan ikke være på grund af de spareforslag, der er kommet i år, at de ikke er kommet i gang med dette arbejde. Der er jo ikke noget til hinder for, at flere mindre kommuner kan slå sig sammen om en enkelt tandklinik; det forhindrer loven ikke.

Jeg vil under udvalgsarbejdet meget gerne se, hvilke kommuner det drejer sig om. SF kan ikke gå ind for regeringens forslag om dispensation; det fremgår ikke engang klart